

ואזון לעיון, רחובות, דלדל, הל-אביב, הל-נוף
העניית ההלכות בנחניה רחי חרופת אופיר וחריש.

דברי רבלי מפלגהיים:

ח' רויס (ראשון לשיון): דורות לבחירות יש אפשרות לשאול כמה שאלות את

הח' בן-גוריון, ואני מקווה גם לשמוע תשובות:

כדוע אסיפה כאלו אינן מחייבות כל הזמן, יש למשל הסכמים בנוגע להוספת
דיון, ואם ציבור הפועלים לא שאלו.

בנוגע לבחירות, ייתכן שהיה רצוי שאסיפות הסברה ובירור

דיו מחייבות לפני שהחליטו על ההחלטות. אני מתנגד חריף לבחירות, כי הזמן

הוא קשה, ואני רואה בהם קללר כמו בפילוג דכוח ריחודי שעמד על השכר

הציונות, וזו הייתה הפלגה, הלב כואב. אילו היו שומעים את דעת הפועלים, מה

גדול צערו של כל אחד ואחד - כל אחד רואה בזה אסון גדול. אני חבר הפלגה,

עכשיו רמתי לבלתי מפלגתי, ואין אני יכול לחפז, האם באמת טבין ואידלסון

בגדו, אני ככיר אותם כמה שנים בהור ציונים טובים, ודם עמדו יחד על השכר

עם בן-גוריון, היה באמת כדאי לסטור כאן את הנימוקים של סיעה ב' - לכען

נדע אותם.

הח' בן-גוריון דבר על המדינה היהודית - גם אחד לא יתנגד

לה לאחר הסראגידה העובות על עם ישראל. עמים קטנים בספרות השפעתם גדולה

מזו של העם היהודי, כי להם ישנה עצמאות. ראינו בהצבעה הכניה, שבה סיעה ב'

הצביעה בעד חכניה בילטמור. כולנו נסכימים למדיניות החיצונית של ההסתדרות,

אבל יש גם כדיניות פנימית, ועל זה הח' בן-גוריון לא דיבר, ועליו לדעת

ש פועל בלכתו לבחירות על יסוד חשבון זה, הוא עוקה גם את חשבוננו הפוכי;

האם הצב הפנימי בהסתדרות כה בסדר, שאין צריכים לנגוע בו, הכל שם בסדר

ואין על כה להחלוחלח? הרבה חברים ילכו לבחירות וייתכן שיצביעו בעד ריימה

אחרת, או כלל לא ישתתפו בבחירות, וסכנה זו היא גדולה, כי הציבור הוא

מאוכזב מרדיניות הפנימית של ההסתדרות, מהיחסים לחברים, מיחס המוסדות

לחברים, לעתים בבוא חור למסד לספר, לסדר דבר מה, הוא מרגיש את עצמו כמו

במוסד ממשלתי, או אפילו בדוע מזה, יחס המקיד לפועל הוא כל כך רע, הוא כ

כן לא חרף, שאי אפשר לבטל זאת.